Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

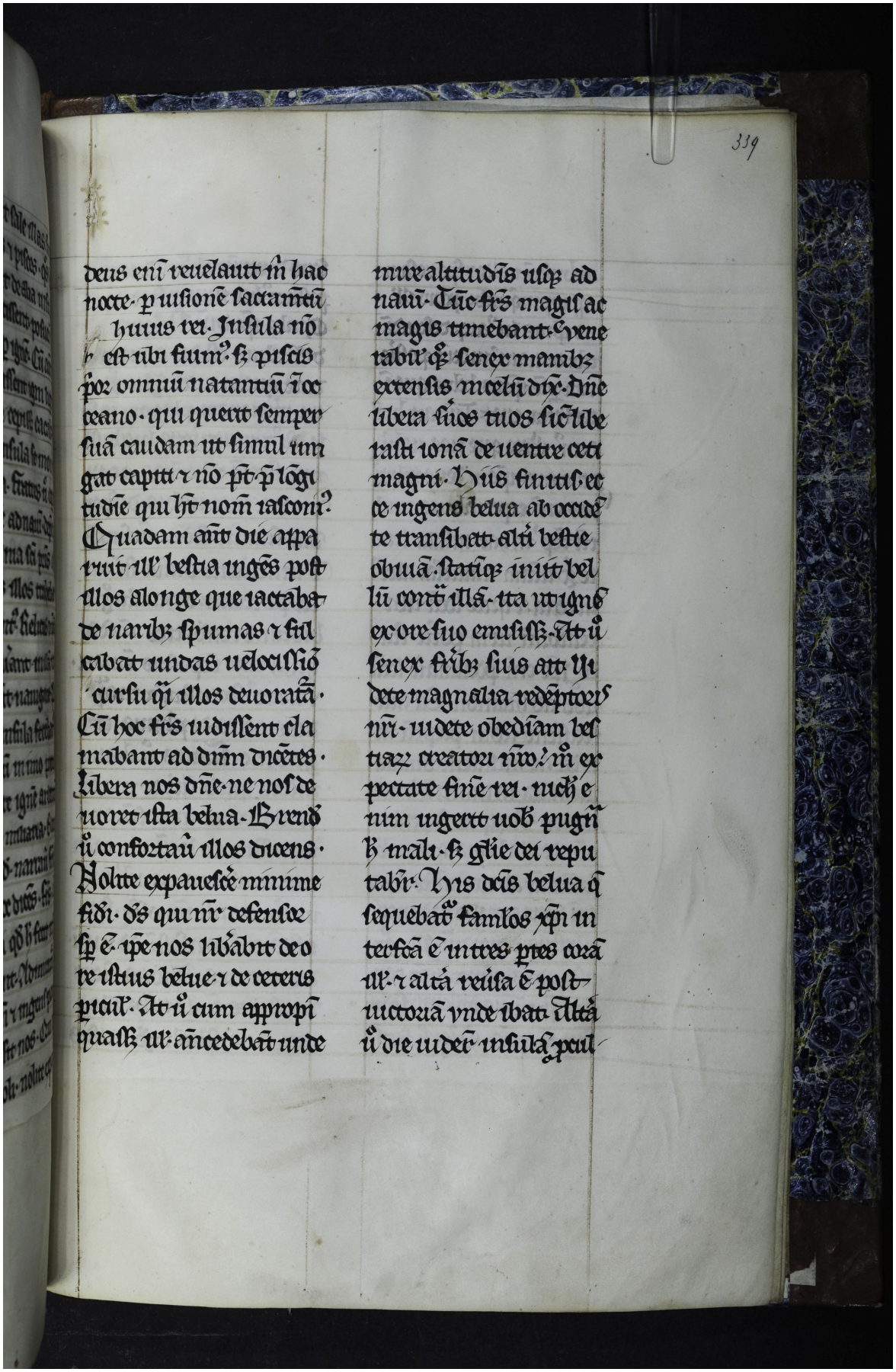

339

deus eum revelaverit in hac
nocte per visionem sacramentum
huius rei. Insula non
erat ubi fuerunt sed piscis
per omnium natantium oce
ano. qui quiete semper
suam caudam ut simul iun
gat capiti et non pot per longi
tudine qui est nomen rasconi.
Quadam autem die appa
ruit illa bestia ingens post
illos a longe que iactabat
de naribus spiramas et fuli
gebat undas velocissimo
cursu qui illos devorata.
Cum hoc fratres audissent cla
mabant ad dominum dicentes.
Libera nos domine. ne nos de
voret ista belua. Beatus
autem confortabat illos dicens.
Nolite expavescere minime
fidei. dominus qui nos defendere
sperat. ipse nos liberabit de o
re istius belue et de ceteris
periculis. Et cum appropin
quasset illa accedebat unde
mare altitudinis usque ad
navem. Tunc fratres magis ac
magis timebant. Evene
rabit quod senex mambre
ensis michi dixit. Domine
libera suos tuos sicut libe
rasti ionam de ventre ceti
magni. Hius finitis ec
ce ingens belua ab occide
te transibat alta bestie
obviam. statimque iniit bel
lum contra illam. tta ut ignis
ex ore suo emittebat. Et cum
senex fratribus suis ait. Vi
dete magnalia redemptoris
nostri. videte obediam bes
tiarum creatori nostro. nam ex
pectate finem rei. nuncquam e
nim ingerit vobis pugnam
nisi malis. et glie dei repu
tabit. Ivis dominus belua quam
sequebatur famulos xpi in
terficam. et in tres pres cera
illa. et alta revisa est post
victoriam unde ibat. Illam
cum die videt insulam paul